

NS Nyhedsbrev

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1131

17.11.2024 (135)

A. V. Schaerffenberg

Den hvide races ubesungne helte

Del 4

William Joyce

Det kan nogle gange være nødvendigt for en sand og vital forkæmper for en ædel sag at fremstå som en forræder over for netop det folk, han tjener med sit liv."

Rudolf Hess, 1949

På 46-årsdagen for sin død lever William Joyce igen i hjerterne hos alle nationalsocialister i hele verden. Det virker derfor passende, at vi minder om hans historie og hans veltalende ord i begyndelsen af det nye år for læsere, der ikke kender til det uforbeholdne mod hos en helt fra det 20. århundrede i den rene betydning af denne titel.

William Joyce

William Joyce blev født af en far fra Ulster og en engelsk mor den 24. april 1906 i New York City. Da drengen var tre år gammel, flyttede familien til Nordirland og senere, i hans teenageår, til England. Der meldte han sig til den britiske hær, blev afskediget med ære og fortsatte med at studere på Battersea Polytechnic, derefter Birbeck College på London University, hvor han vandt First Class Honours ved sin eksamen. Han arbejdede på sin ph.d. og tjente til livets ophold som underviser, da hans voksende politiske bevidsthed tiltrak ham til en af Storbritanniens tidlige fascistiske organisationer. Joyce var nu i begyndelsen af tyverne, og hans fysiske fremtoning forblev uændret resten af hans liv. Han var lille, men robust, og hans smukke ansigt havde normalt et udtryk af glad selvbeherskelse, mens hans mund og hage antydede en ukuelig vilje. Men hans øjne skinnede af nysgerrighed, intelligens og venlighed. Han giftede sig med en smuk kvinde, Margaret Cairns, som delte hans ideologiske overbevisninger, og på trods af en hård tid under Anden Verdenskrig forblev hun trofast mod ham til det sidste og videre frem.

Taleren Joyce

William Joyce havde efter alt at dømme en fotografisk hukommelse. Men i modsætning til andre mænd med samme evne, var han også begavet med en vidunderlig, dramatisk sans, som gjorde hans mange oplysninger levende for tilhørerne. En nær ven huskede ham på denne måde: *Han førte ingen journaler, dagbøger eller notater af nogen art, men han kunne uden tøven give en fuldstændig redegørelse for næsten alt, hvad der nogensinde var sket for ham. Med års mellemrum kunne han gentage den samme beretning uden den mindste variation. Han kunne citere, altid nøjagtigt, ethvert digt, han nogensinde havde læst med opmærksomhed, og endda bemærkelsesværdige stykker presse."*

Selv Joyces moderne, usympatiske biograf skriver om ham: *Ud over sit kendskab til tysk talte han ret godt fransk og lidt italiensk. Han var ikke bare dygtig til matematik, men han havde også flair for at undervise i det, og han læste meget i historie, filosofi, teologi, psykologi, teoretisk fysik og kemi, økonomi, jura, medicin, anatomi og fysiologi. Da han i 1936 brækkede sit kraveben under skøjteløb, brugte han sin viden om anatomi til selv at sætte det på plads og holde det på plads ved hjælp af en ordentlig strop. Betragtet af både venner og fjender som et geni. William Joyce var et levende bevis på, at vores idé tiltrak de bedste elementer af den hvide race.*

Hans kærlighed til Storbritannien blev kun overgået af hans større kærlighed til

denne race. Han var en stærkt motiveret talsmand og en organisator, der ikke var bange af sig, og han blev hurtigt en ledende skikkelse i Oswald Mosleys *British Union of Fascists and National Socialists*. En samtid beskrev ham som en *strålende skribent, taler og eksponent for politik, som har talt til hundredvis af møder, altid i sit bedste humør, altid afslørende fascismens jernånd i sit afslag på at lade sig skræmme af voldelig modstand.* "Et utilfreds parlamentsmedlem fra Labour var ikke mindre imponeret: *Jeg mødte ham første gang i 1933 ved et stort og overfyldt møde i Paddington Baths. Jeg havde forladt det politiske liv i afsky nogle år tidligere, og da jeg var meget imponeret over den fascistiske tro, havde en af mine venner opfordret mig til at slutte mig til Mosley-organisationen. Jeg spurgte, hvem de havde til at lede ved siden af Mosley, og blev taget med til Joyces møde for at få svar på dette spørgsmål. Jeg har hørt alle disse mænd, som hævdes at være blandt vores største talere. Inden for ti minutter efter at denne 28-årige yngling havde indtaget talerstolen, vidste jeg, at her var en af de tolv bedste talere i landet. Det store publikum, der var samlet for at høre en taler, som var helt ukendt i den politiske verden, og den entusiasme, der blev skabt, var en øjenåbner for mig, og det ville det også have været for de fleste af de Westminster-bagmænd, som jeg tidligere havde forbundet offentlig indflydelse med.*" Joyce var utvivlsomt en af de mest bevægende talere i det engelske sprog og uden sammenligning med Winston Churchills ofte berusede mumlen. Hans stil var tiltalende, fordi den var direkte og kortfattet, som det fremgår af dette taleuddrag fra 1936: *Hvis du elsker dit land, er du national. Hvis du elsker dets folk, er du socialist. Vær national-socialist! "*

Hans flydende, dramatiske taler kunne med rette have været sammenlignet med Dr. Josef Goebbels', og Joyce ville have været stolt af sammenligningen," skriver hans moderne biograf. *I modsætning til en stemmeslugende politiker smigrede han ikke sit publikum. Han skældte ud, truede og advarede, og hans appel var hårdt arbejde, disciplin og national renselse. Han opfordrede til, at Storbritannien skulle dyrke Hitlers venskab og dermed få den mest magtfulde nation på kontinentet som allieret mod den kommunistiske trussel, og han var både den realistiske militære kommentator og den lidenskabelige evangelist. "*

Den britiske fascismes triumf og krise

I 1936 var British Union blevet den mest dynamiske politiske kraft i imperiet med titusindvis af tilhængere i hundredvis af massemøder og en vild støtte, der spredte sig blandt millioner af briter, som var desillusionerede over depressionens sociale

svigt og demokratiets hule løfter. Sortskjorterne forsvarede sig med succes mod deres marxistiske fjenders normalt mere talrige og luske angreb, og Joyce var med i kampens hede med køller og knytnæver. I et møde, der var tæt på at koste ham livet, angreb en jøde ham med en raflebæger, der efterlod et permanent ar på hans højre kind. På trods af denne gangstermodstand indarbejdede de britiske fascister streng lydighed over for engelsk lov som en del af deres program, fordi de stod for civilisation mod kaos. På trods af at de overholdt loven, og at deres Stormtroopers var helt i defensiven, indførte regeringen en "Public Order Bill" nytårsdag 1937. Den forbød at bære "politiske uniformer", forbød vagter ved møder, gav politiet myndighed til at opløse lovlige demonstrationer efter eget skøn og forbød endda, hvad myndighederne kunne betragte som "fornærmende sprog" (dvs. sandheden om jøderne). Som Cole skriver, var loven om offentlig orden tilsyneladende *gældende for alle politiske organisationer, men den ramte primært, som det var hensigten, fascisterne.* I virkeligheden blev lovens diskretionære karakter kun brugt mod sortskjorterne. Ingen kommunist eller parlamentarisk hacker havde noget at frygte fra den skræddersyede lov. Ved at gribe til åbent, ensidigt tyranni afslørede demokratiet sig selv som det bedrageri og hykleri, det i virkeligheden er.

Alligevel havde den desperate foranstaltning en katastrofal effekt på den britiske union. Sortskjorterne så, at det juridiske system, som de havde opretholdt siden deres start, i realiteten havde forbudt dem. Stillet over for de eneste alternativer, enten at gå under jorden eller at uddø, forsøgte de at finde en mellemvej. Som en konsekvens heraf blev deres bevægelse splittet. Den britiske union smuldrede under det stigende økonomiske pres som følge af en dyr og forgæves indsats for at genskabe dens lovlighed og fjernede William Joyce fra hans post i bevægelsen sammen med fire femtedele af de organisatoriske arbejdere og ansatte. Han lod sig ikke skræmme og dannede National Socialist League. Uniformer var selvfølgelig ulovlige. *Joyce fortsatte dog med at give indtryk af stadig at være i uniform i sin trenchcoat og lyddæmper,* skriver Cole.

Af frygt for loven om offentlig orden nægtede ejerne af forsamlingshusene at leje deres lokaler ud til ham. N.S.L. tyede til udendørs demonstrationer og blev udsat for de samme fysiske overgreb som tidligere. Men uden uniformerede sortskjorter til at forsvare talerne, var forsamlingerne stort set uordnede, ikke takket være politiet, som typisk lod et slagsmål udvikle sig og kun rykkede ind for at arrestere nationalsocialisterne, når de fik overtaget over deres modstandere. Den samme vanærende taktik fra det jødiske system ville blive brugt mod White Power-aktiviteter i Amerika tredive og fyrre år senere.

N.S.L.'s hovedkvarter lå på 190 Vaux-hall Bridge Road, ikke langt fra Victoria Station. Men Joyce kunne ikke nyde det særlig længe. Han og hans nærmeste kammerater blev anklaget for overfald, fordi de havde forsvaret sig, og det var efterhånden tydeligt, at systemet ville have dem alle bag tremmer. Under disse forværrede forhold gjorde N.S.L. alt, hvad de kunne, for at overleve. Men hvad tilhængerne manglede i penge, kompenserede de mere end rigeligt for i ledernes fanatisme og ideologiens magt. De økonomiske bidrag steg i slutningen af 30'erne sammen med antallet af tilhængere. På tærsklen til krigen mod Adolf Hitler holdt de britiske nationalsocialister stand mod de værste odds og udvidede endda deres støtte. Men N.S.L. var ved at blive overvældet af historiske begivenheder.

Fødslen af "Lord Haw Haw"

Et telefonopkald fra en kammerat i parlamentet gav Joyce et tip om, at hans anholdelse i henhold til Emergency Powers Act kun var få dage væk. Han havde ikke brudt nogen lov. Regeringen ønskede blot at holde ham indespærret, så længe krigen varede, på grund af hans synspunkter. På et improviseret møde med nogle få N.S.L.-kammerater stemte medlemmerne for at overrække Joyce organisationens midler til hans flugt. Den følgende dag ankom han og Margaret til et bedragerisk roligt Berlin fireogtyve timer før den britiske krigserklæring mod det nationalsocialistiske Tyskland.

Uden rigtige personlige kontakter i et fremmed land og med en svindende økonomi virkede deres situation desperat, indtil William en uge efter deres ankomst blev accepteret som radiovært til udsendelser i hele den engelsktalende verden. Han var stort set totalt ukendt for de tyske myndigheder på det tidspunkt, men de var imponerede over hans veltalenhed og de velskrevne tekster, han skrev. Ikke længe inde i krigen, "Lord Haw Haw" (et nedsættende udtryk, som Londons propagandaministerium for information havde givet ham) blevet en af de førende berømtheder i international radio. B.B.C.'s hemmelige undersøgelse for regeringen viste, at Joyce havde et lyttepublikum på 24 millioner mennesker alene i Storbritannien i 1941. Den fortrolige rapport konkluderede: *Man får en fornemmelse af, at mange af hans bemærkninger er sande.* Der er ingen tvivl om, at Joyces sandfærdige bemærkninger spillede en stor rolle i at øge offentlighedens bevidsthed om jøderne, især med hensyn til deres ansvar for den meningsløse krig mellem to hvide nationer. Faktisk fortsatte den folkelige antijødiske stemning, især blandt fabriksarbejdere, med at eskalere under fjendtlighederne (*Churchill's War*,

David Irving, Veritas Publishers, Sydney, Australien, 1990, side 233).

Joyce fortalte dem i seks år, at den hvide race var ved at begå racemæssigt selvmord i krigen, og at nationalsocialismen var det eneste koncept, der kunne redde deres civilisation fra katastrofen. Nationalsocialisme, *uanset hvem der bruger udtrykket eller føler ånden først, må opstå fra jord og folk eller slet ikke. Den udspringer ikke af en midlertidig klage, men af folkets revolutionære længsel efter at kaste den grove, beskidte, demokratiske materialismes lænker af sig uden at skulle tage den marxistiske materialismes lænker på, som ville være identisk med de lænker, man kaster af sig. Sagen berører vores eget britiske folk, som ikke kan udelukkes fra at tage del i en oprørsånd, som ikke er begrænset til nogen enkelt nation. Derfor, i sand respekt for den tyske leders tapre bedrift mod den internationale jødiske finansverden og dens andet jeg - den internationale jødiske kommunisme - vil jeg med glæde sige Heil Hitler!"*

Han forklarede ligeud sin grund til at forlade England lige før krigen: *Hvis en englænder ikke kan kæmpe i sine egne gader mod den internationale finans' herredømme, var det bedre for ham at tage et andet sted hen og med alle midler hindre sin regerings sejr. For en sådan regerings sejr ville være et evigt nederlag for hans race. Englænderne bør have chancen for at bruge deres geni og deres karakter i opbygningen af den nye verden, som Adolf Hitler har vist vejen til, hvilket de så længe har været nægtet. I disse dage er det måske formasteligt at udtrykke hverken håb eller tro. Alligevel vil jeg vove så meget, at jeg håber og tror, at når krigens flammer er overvundet, vil det almindelige folk i England kende deres sjæl igen og vil søge i nationalsocialismen at gå videre ad vejen for menneskeligt fremskridt i venskab med deres brødre af tysk blod. At dette håb og denne tro ikke skal vise sig forgæves, er der to garantier for mig tilstrækkelige, Adolf Hitlers storhed og den almægtige Guds større ære."*

I maj 1945, hvor hans håb, men ikke hans tro, var knust, blev Joyce, ubevæbnet og uden at gøre modstand, skudt af en jøde i den britiske besættelseshær. Smertefuldt såret blev han taget til fange sammen med Margaret og bragt til London, hvor han blev stillet for retten for højforræderi. Sagen mod ham var yderst spinkel, om ikke andet så fordi han ikke engang var britisk statsborger, og ingen engelsk domstol havde nogen juridisk ret til at dømme ham, som alle advokater vidste. Desuden var anklagemyndigheden ikke i stand til at finde et eneste ord mod det britiske folk i alle regeringens transskriptioner af hans hundredvis af udsendelser fra Det Tredje Rige. Hans had havde udelukkende været rettet mod offentlige personer som Winston Churchill, *Verdens første hæderlige jøde!"*

Hans fineste time

I sin korte erklæring til retten undskyldte Joyce ikke sine handlinger, viste ingen beklagelse for at vinde sympati og veg ikke tilbage fra sit ansvar: *Jeg, William Joyce, forlod England, fordi jeg ikke ville kæmpe for jøderne mod Adolf Hitler og nationalsocialismen. Jeg forlod England, fordi jeg mente, at en sejr, der ville bevare de eksisterende forhold, ville være mere skadelig for Storbritannien end et nederlag.* I betragtning af den tid og de omstændigheder, hvor disse ord blev sagt, understreger det mandens stærke mod og spændende trodsighed.

Ikke længe inde i retssagen bekymrede anklageren sig fortroligt til sin cheffassistent: *Har vi nogen chance?* Morgan svarede: *"Nej, det tror jeg ikke, I har - ikke medmindre dommeren er parat til at lave en ny lov."* Cole rapporterede: *Den aften blev der sagt, at nogle gav odds 6-4 på, at Joyce ville blive frikendt.* Men der var andre kræfter end de juridiske, der arbejdede imod William Joyce. Hans forsvarssadvokater blev truet med mord, og redaktøren af *Daily Telegraph* kom med denne fantastiske udtalelse, som ramte kernen i Joyce-retssagen: *Sagen vil gå over i retshistorien, fordi den for første gang fastslår visse betingelser for, at en udlænding kan dømmes for forræderi.* Disse "visse betingelser" gjaldt for enhver, der var modig nok til at fortælle sandheden om jøderne.

En indikation af, hvad der var i vente for den toneangivende nationalsocialist, var skæbnen for en britisk kammerat, John Amery. Han blev dømt til døden i en retssag, der varede otte minutter, en rekord, der ville have imponeret selv Joe Stalins hængedommere. Som selv hans moderne biograf skriver om Joyces dag i retten: *Spændingen under retssagen kunne mærkes langt uden for retssalen, for som enhver, der var i London på det tidspunkt, vil huske, var offentligheden bekymret for britisk retfærdighed, ikke af frygt for, at en mand kunne blive dømt uretfærdigt, men af bekymring for, at han kunne blive dømt for ikke at have brudt loven, og så ville de blive frarøvet deres hævn."*

Da det uundgåelige skete, skrev han til sin kone i et andet fængsel: *Nå, jeg har gjort mit bedste for min gamle chef (Dr. Goebbels). Når jeg ser tilbage på hele den periode (retssagen), ser jeg, at jeg er genstand for det mest åbenlyse fupnummer i 'britisk rets' historie. Nå, men så må det være sådan, jeg er så meget desto mere stolt. I døden, som i dette liv, trodser jeg de jøder, der forårsagede denne sidste krig. Og jeg trodser mørkets magt, som de repræsenterer. Må Storbritannien*

blive stort igen. Og i den time, hvor der er størst fare for Vesten, må Hakenkreuz' fane blive rejst fra støvet, kronet med de historiske ord: Ihr habt doch gesiegt! ("I har trods alt vundet!," motto for de kammerater, der faldt i München-kuppet den 9. november 1923). Jeg er stolt over at dø for mine idealer, og jeg er ked af det på vegne af Storbritanniens sønner, som er døde uden at vide hvorfor."

Død og forvandling

En ven mindedes Joyces personlige tilstand mod slutningen. I hans sidste dage, selvom han havde et perfekt helbred, virkede hans krop åndeliggjort og uden det, man ville kalde bleghed, syntes hans kød at have en næsten gennemsigtig kvalitet. At være sammen med ham gav en følelse af indre fred, som at være i en stille kirke."

Hans sidste brev til Margaret afspejlede hans mandige selvbeherskelse: I aften vil jeg endelig samle mine tanker. Fredsstemningen er stærk over mig, og jeg ved, at alt er klar til denne overgang. Hver dag ser du smukkere ud. Og det er en stor ære for dig under den seneste tids belastning. Men, som jeg altid har sagt, avl fortæller. Og det vil den gøre i fremtiden, uanset hvor rådden verden er i øjeblikket. Efterhånden som jeg bevæger mig tættere på kanten af det hinsides, øges min tillid til den endelige sejr. Hvordan den vil blive opnået, ved jeg ikke. Men jeg har aldrig følt mig mindre tilbøjelig til pessimisme, selv om Europa og dette land sandsynligvis må lide forfærdeligt, før vores idealer bliver retfærdiggjort, giver jeg med glæde og stolthed det eksempel, som min gamle chef kræver. Wir haben doch gesiegt! Jeg hilser dig, Freja, som din elsker for evigt, Sieg Heil! Sieg Heil! Sieg Heil! Din vilje."

Om morgenen den 3. januar 1946 blev William Joyce henrettet.

Alle citater og kildemateriale er taget fra *Lord Haw Haw og William Joyce, The Full Story*, af John Alfred Cole, Farrar & Strauss, New York, 1964.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN
ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFGBAUORGANISATION
September 1979

Der Kampf geht weiter !

Seitig Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!
Initiativen von Massenarbeit, Vertiefung, Vertiefung und Vertiefung haben nicht ausgereicht, das Kern der gesamten Idee unseres hoch geliebten Führers Adolf Hitler zu zerstören.
Alle Versuche, die Idee und das Konzept des Führers zu zerstören, sind gescheitert. Die Bewegung ist nun stärker geworden, aber die Gefahr des biologischen Untergangs ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.
Der vornehmste Gegner ist aber nicht, das "Völkerverstehen" - gegen alle rassen, Völker (?) - anzugreifen, seine Mittel und Einrichtungen, Überlebende und Kameraden.
Oh "legal" oder "illegal", ob im "Waldweg" oder im "Stromweg", ob mit Propagandamaterial, bewaffnet oder auf einem Schiffsdeck, an Bord der Nationalsozialisten ist eine Pflicht!
Hail Hitler!
Gottfried Lank

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

NS Nyhedsbrev
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (137)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

**Forreste rapport
Interview med Molly**

Tredje del

NSK: Dine aktuelle projekter er tydeligt filosofiske og kunstrelaterede.

Beskriv venligst din holdning til sådanne emners betydning for politik.

Molly: Jeg forsøger stadig at opdatere fotografieret, men jeg har mest koncentreret mig om Adolf Hitler og menneskeligheden her (www.nourishingtheancient.com/truth.htm). Jeg er nlet op på 21 sider nu, og jeg har så meget mere at lave. At studere Anden Verdenskrig er et absolut minefelt af information. Man søger oplysninger om én ting og finder to andre ting, som man skal undersøge. Det føles lidt som om man er arkæolog og graver den begravede fortid frem. En fortid, som de helst ikke vil have, at den kommer frem i lyset. Vi kan takke internettet igen for den store strøm af

 the NEW ORDER
Number 179 (137) Founder 1979 April 26, 2017 (126)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.
Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.
All National Socialists and other racially-aware countrymen and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.
The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.
The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and race-mixing.
Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!
Hail Hitler!
Gottfried Lank

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

NSDAP/AO er verdens største Nationalsocialistisk propagandaleverandør!

**Trykte og online tidsskrifter på mange sprog
Hundredvis af bøger på mange sprog
Hundredvis af hjemmesider på mange sprog**

**SS Defender
against Bolshevism**
by Reichsführer SS Reichlich Riemler

Translated from the SS Original

Julius Streicher Der Hitlers Fiktive Buch

**The Poisonous
Mushroom**

Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Reichlich Riefmann

**Hitler
in Italy**

English / German Deutsch / English

**SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family**

Theodor Fritsch

**The Sins of
High Finance**

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild

English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to
find out how
YOU can help!